

KOVÁCS ELŐD JÓZSEF

Magyar
BA, 5. félév
Eötvös Loránd Tudományegyetem
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:

Balogh Piroska
habilitált egyetemi docens, ELTE BTK

KEMÉNY ZSIGMOND ÉS HORATIUS?

Kulcsszavak: Kemény Zsigmond; Horatius; Alhikmet, a vén törpe; Szatírák; Klasszikus magyar irodalom

Horatius az irodalmunk egyik legbefolyásosabb, legtöbbet idézett auctora. Nyilvánvaló, hogy az a presztízs mely évszázadok óta sorolja kanonikus pozícióba egyértelműen megfigyelhető a 18-19. századi irodalmi alkotásokra gyakorolt hatásán. Dolgozatom elején részben ezt a recepciótörténetet szándékozom bemutatni, felhívva a figyelmet arra, hogy míg bizonyos szerzőknél valóban abszolút evidens a horatiusi hatás, addig más szerzők esetében új és alapos kutatások szükségesek ahhoz, hogy feltárjuk írásaik antik utalásait. Dolgozatom középpontjában Kemény Zsigmond, Alhikmet, a vén törpe című novellája áll, melyet megkísérlek összeolvasni Horatius szatírájával (hangsúlyt fektetve az I. könyv 2. és 5. szatíráira). Ezzel azt próbálom szemléltetni, hogy a klasszikus magyar irodalmat befolyásoló antik tudás és az abból következő referenciaháló kutatása nem csupán izgalmas, de rendkívül termékeny terület, mely megannyi szerzőt, köztük Kemény Zsigmondot, eddig alig érintett.